

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชา ไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

บัณฑิตกาญจ ตั้งภากรณ์¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีน และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเป็นนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 17 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาและใช้สถิติเชิงพรรณนาและการถดถอยพหุคูณในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอนเป็นปัจจัยที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยนักศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการที่ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจไวยากรณ์จีนได้เป็นอย่างดี ตลอดจนการที่ผู้สอนมีความรอบรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและสามารถบูรณาการความรู้ต่าง ๆ สู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 2) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอนด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ ไวยากรณ์จีน นักศึกษาการสอนภาษาจีน

¹ รองศาสตราจารย์, หลักสูตรการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Factors Affecting the Achievement in Chinese Grammar of Students in Chinese Language Teaching Program, Lampang Rajabhat University

Bunsikan Tangpakorn²

Abstract

This research study aimed to study the importance of factors affecting the achievement in Chinese grammar and to study the factors affecting the achievement in Chinese grammar of students in Chinese Language Teaching Program, Lampang Rajabhat University. The sample group used in this research study was selected by purposive sampling, consisting of 17 third-year students in Chinese Language Teaching Program, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University. A questionnaire was used as the research instrument. Descriptive statistics and multiple regression were used to analyze the data. The research results found that 1) The factor of teacher characteristics was the factor with the highest level of importance on the achievement in Chinese grammar of students in Chinese Language Teaching Program, Lampang Rajabhat University. The students emphasized that teachers were able to transfer knowledge and experience that would help students learn and understand Chinese grammar very well, as well as teachers being up-to-date with changes in disciplines and being able to integrate various knowledge to transfer to students. 2) The factors of teacher characteristics, the relationship between students, and the media and learning support had a significant effect on the achievement in Chinese grammar of students in Chinese Language Teaching Program, Lampang Rajabhat University at a statistical level of 0.05.

Keywords: Achievement, Chinese grammar, Chinese language teaching students

² Associate Professor, Department of Chinese Teaching, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันบทบาทของการสอนภาษาจีนในสังคมไทยได้ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ได้เจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านวิทยาการ เทคโนโลยี และการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ จึงทำให้สถาบันการศึกษาและมหาวิทยาลัยหลาย ๆ แห่งได้บรรจุรายวิชาไวยากรณ์จีนไว้ในหลักสูตร เพื่อสร้างความรู้พื้นฐานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางการสื่อสารที่ชัดเจนและถูกต้อง ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งหลักสูตรการสอนภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้บรรจุรายวิชาไวยากรณ์จีนเป็นหนึ่งในรายวิชาบังคับ อย่างไรก็ตามนักศึกษาจำนวนมากที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรายวิชาไวยากรณ์จีน เนื่องจากการลำดับคำทั้งในโครงสร้างประโยคภาษาจีนและภาษาไทยมีโครงสร้างพื้นฐานที่เหมือนกัน กล่าวคือ โครงสร้างประโยคทั้งสองภาษามีการลำดับคำจาก ประธาน (Subject) + กริยา (Verb) + กรรม (Object) แต่เมื่อมีส่วนขยายเพิ่มเติมนักศึกษาจะเกิดความสับสนในการเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคในภาษาจีน ซึ่งความแตกต่างกับโครงสร้างประโยคในภาษาไทยค่อนข้างมาก เช่น “เขาอ่านหนังสือที่ห้องสมุด” (ประโยคภาษาไทย) โดยเรียงส่วนขยายไว้ในตำแหน่งด้านหลังคำกริยาหรือท้ายประโยค แต่โครงสร้างประโยคในภาษาจีนจะเรียงส่วนขยายไว้ในตำแหน่งด้านหน้าคำกริยาหรือหลังประธาน “他在图书馆看书。(tā zài túshūguǎn kànshū)” ซึ่งแปลความหมายตามตัวอักษรว่า “เขาที่ห้องสมุดอ่านหนังสือ” ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรการสอนภาษาจีน จึงมีความต้องการที่จะพัฒนารูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้รายวิชาไวยากรณ์จีนให้มีคุณภาพ เพื่อให้การจัดการเรียนรายวิชาไวยากรณ์จีนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

โดยผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการพัฒนารูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้รายวิชาไวยากรณ์จีนให้มีคุณภาพ ควรเริ่มจากการศึกษาและเข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนในรายวิชาไวยากรณ์จีนก่อนเป็นลำดับแรก เพื่อเข้าใจและสามารถออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการภายใต้ความแตกต่างกันของผู้เรียน ปัจจัยพื้นฐานในกระบวนการจัดการเรียนรู้นั้น โดยทั่วไปประกอบด้วย 3 ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ 1) ผู้สอน 2) ผู้เรียน 3) สื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้รายวิชาไวยากรณ์จีนจะประสบความสำเร็จได้เมื่อผู้สอนกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีร่วมกันในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน ภายใต้การเลือกใช้สื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยและศักยภาพของผู้เรียน โดยปัจจัยเหล่านี้จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจไวยากรณ์จีนและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันภาษาจีนมีบทบาทสำคัญและถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เพื่อนำผลจากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และคุณภาพการสอนในรายวิชาไวยากรณ์จีน และการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนตามปัจจัยต่าง ๆ เช่น คุณภาพของผู้เรียน แรงจูงใจ การสนับสนุนทางสังคม และวิธีการสอน ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาไวยากรณ์จีนได้ดียิ่งขึ้น และสามารถนำไปใช้สื่อสารได้ในสถานการณ์จริงอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงปีการศึกษา 2567 จำนวน 52 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเป็นนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ลงทะเบียนรายวิชาไวยากรณ์จีนในปีการศึกษา 2567 จำนวน 17 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

- 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2567

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้แก่ 1) ด้านคุณลักษณะของผู้สอน 2) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และ 3) ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เนื่องจากตัวแปรทั้งสามเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาไวยากรณ์จีน เป็นรายวิชาที่มีความซับซ้อนทางโครงสร้างภาษา และต้องอาศัยการถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพจากผู้สอน ความร่วมมือระหว่างผู้เรียน ตลอดจนสื่อการเรียนรู้ที่เอื้อต่อความเข้าใจ โดยผู้วิจัยเล็งเห็นว่าทั้งสามปัจจัยมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอน เป็นปัจจัยที่มีผลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในทุก ๆ รายวิชา โดยเฉพาะรายวิชาภาษาต่างประเทศ เนื่องจากบทบาทของผู้สอนส่งผลโดยตรงต่อทั้งแรงจูงใจในการเรียนและการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน โดยผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาวิชาและทักษะการถ่ายทอด สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา

และนำไปปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้การที่ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม เช่น การเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรม การอภิปราย หรือการทำงานกลุ่ม จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (อัจฉราพร แกมวัน, ภาณุพงศ์ บุญรัมย์ และพงษ์ธร สิงห์พันธ์, 2563) ในการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จะเกี่ยวข้องกับความรู้และความเชี่ยวชาญของผู้สอน คุณภาพการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

2. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาต่างประเทศ เนื่องจากการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นการเรียนรู้ที่ต้องพึ่งพาการสื่อสารระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนความคิด และการฝึกฝนการใช้ภาษาร่วมกับผู้อื่น การมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนจะสามารถส่งผลกระทบทางบวกต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลาย ๆ มิติ เช่น การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เนื่องจากการที่ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันจะสามารถสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรภายในชั้นเรียน ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางความคิดและการฝึกฝนภาษาต่างประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน จะสามารถช่วยลดภาวะความเครียดและความกังวลที่อาจเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศใหม่ ๆ ได้ โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องพูดหรือแสดงทักษะการใช้ภาษา การที่ผู้เรียนมีเพื่อนร่วมชั้นเรียนสนับสนุนจะมีความมั่นใจและลดความกลัวที่จะก่อให้เกิดความผิดพลาดขึ้นได้ ซึ่งถือเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ (Vygotsky, 1978) ในการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนที่ต้องพึ่งพาการสื่อสารซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิด และการฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์จีน โดยให้ความสำคัญกับการมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนจะสามารถส่งผลกระทบทางบวกต่อการเรียนรู้ในรายวิชาไวยากรณ์จีน

3. ปัจจัยด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่มีผลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาต่างประเทศ เนื่องจากสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้สามารถช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเมื่อนำสื่อที่ได้ผสมผสานเทคโนโลยีและรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแพลตฟอร์มออนไลน์ก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาและฝึกทบทวนด้วยตนเองได้ตลอดเวลา นอกจากนี้สื่อการสอนที่ดี ไม่เพียงแต่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจเนื้อหา แต่ยังช่วยเพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อีกด้วย (รุ่งฤดี แผลงศร, 2561) ในการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จะเกี่ยวข้องกับสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนรู้รายวิชาไวยากรณ์จีน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษา ทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ สู่การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการออกแบบสอบถามของงานวิจัย โดยเนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามข้อคำถาม 2) ข้อคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอนจำนวน 6 ข้อ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนจำนวน 6 ข้อ และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งสิ้นมีจำนวน 18 ข้อ โดยแต่ละข้อคำถามได้กำหนดมาตรวัดเป็นอันตรภาค 5 ระดับตั้งแต่ “น้อยที่สุด” ถึง “มากที่สุด” และแปรผลเป็นค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ Best (1981) และ 3) ข้อคำถามที่เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ให้มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม (IOC) ตามมุมมองของผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC ของทุกข้อในแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่มีค่ามากกว่า 0.5 (สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์, 2551)

3. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยเป็นกลุ่มนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน เพื่อหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability Test) ด้วยสูตร KR-20 ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Corrected Item-total Correlation) ในทุกข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.62 – 0.98 และค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของทุกตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.88 – 0.94 โดยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 (Nunnally, 1978)

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน

5. ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมทั้งวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 และมีเพศชายเพียงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.49 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 47.06 รองลงมามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.50 – 2.99 จำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.41 และมีนักศึกษาเพียงจำนวน 4 คนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.49 คิดเป็น ร้อยละ 23.53

ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน รายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน รายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ปัจจัย	ระดับความสำคัญ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านคุณลักษณะของผู้สอน	4.83	0.28	มากที่สุด
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน	4.63	0.16	มากที่สุด
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.74	0.32	มากที่สุด

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้ให้ความสำคัญกับทุกปัจจัยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเมื่อเรียงระดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอนเป็นปัจจัยที่นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.28 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการที่อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจไวยากรณ์จีนได้เป็นอย่างดี และการที่ผู้สอนมีความรอบรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและสามารถบูรณาการความรู้ต่าง ๆ สู่การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับการเรียนในรายวิชาไวยากรณ์จีน ส่วนปัจจัยด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่นักศึกษาได้ให้ความสำคัญรองเป็นอันดับที่สองที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.32 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการที่มีสื่ออุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีความทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนของผู้เรียนถือเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนในรายวิชาไวยากรณ์จีน และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นปัจจัยที่นักศึกษาได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.16 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการที่เพื่อน ๆ ให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนไวยากรณ์อย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนในรายวิชาไวยากรณ์จีน

จากผลการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานในการทดสอบตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ กับตัวแปรตามที่เป็นปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ/ตาม	ตัวแปรอิสระ			ตัวแปรตาม
	คุณลักษณะ ของผู้สอน	ความสัมพันธ์ ระหว่างผู้เรียน	สื่อและสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้	ปัจจัยส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์
คุณลักษณะของผู้สอน	1			
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน	0.690**	1		
สื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	0.804**	0.828**	1	
ปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์	0.927**	0.729**	0.603**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีค่า p-value อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถยอมรับตัวแปรอิสระได้ทั้ง 3 ตัวแปร กล่าวคือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอนมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกในระดับแข็งแกร่งกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการ สอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.927 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนของปัจจัยด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มี ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกในระดับแข็งแกร่งกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการ สอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.729 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับปัจจัย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกในระดับปานกลางกับปัจจัยที่ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการ สอน ภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.603 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการวิเคราะห์ไม่พบว่ามีตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามคู่ใดที่มีความสัมพันธ์กันเองสูงอันก่อให้เกิดการละเมิดข้อสมมติฐานในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสามารถดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาปัจจัยด้านใดที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการ สอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

โดยผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการ สอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน รายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ตัวแปรอิสระ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์		Beta	t	p-value	VIF
	B	SE				
ค่าคงที่ (a)	0.374	0.137		5.690	0.007	
คุณลักษณะของผู้สอน	0.813	0.052	0.842	6.766	0.001	4.731
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน	0.169	0.036	0.193	6.008	0.001	2.842
สื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	0.442	0.031	0.324	5.452	0.001	3.197

F= 31.334, R²adj =0.835, R² = 0.862

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันที่ค่า VIF เท่ากับ 4.731, 3.19 และ 2.842 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่น้อยกว่า 10 (Lee, John and Alice, 2000) และทั้ง 3 ปัจจัยสามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้ร้อยละ 86.20 โดยเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ที่ถดถอยในแต่ละปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอนมีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนสูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (B) เท่ากับ 0.813 ค่าความคลาดเคลื่อน (SE) เท่ากับ 0.052 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Beta β) เท่ากับ 0.842 และค่า t เท่ากับ 6.766 รองลงมาเป็นปัจจัยด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (B) เท่ากับ 0.442 ค่าความคลาดเคลื่อน (SE) เท่ากับ 0.031 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Beta β) เท่ากับ 0.324 และค่า t เท่ากับ 5.452 และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (B) เท่ากับ 0.169 ค่าความคลาดเคลื่อน (SE) เท่ากับ 0.036 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Beta β) เท่ากับ 0.193 และค่า t เท่ากับ 6.008 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอนเป็นปัจจัยที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และและด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้น สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอน เป็นปัจจัยที่นักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้ให้ระดับความสำคัญมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการที่ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจไวยากรณ์จีนได้เป็นอย่างดี และการที่ผู้สอนมีความรอบรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและสามารถบูรณาการความรู้ต่าง ๆ สู่การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่นักศึกษาได้ให้ความสำคัญมากที่สุด ผลการศึกษาได้ปรากฏเช่นนี้เพราะนักศึกษาเห็นว่าการที่ผู้สอนมีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้ที่ดีถือเป็นคุณลักษณะของผู้สอนที่จะช่วยหนุนเสริมให้ตนเองเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และแสวงหาเนื้อหาสาระได้อย่างเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของกุสุมา เลาะเด (2565) ที่เห็นว่าคุณลักษณะของผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอน และมีความสามารถในการนำเสนอถ่ายทอดบทเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจถือเป็นคุณภาพการสอนของผู้สอนที่จะส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับพวงเพ็ญ อินทรประวัติ, ณฐกร ดวงพระเกษ และจิตติรัตน์ คล่องดี (2564) ที่เห็นว่าการที่ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ชัดเจนอย่างมีประสิทธิภาพถือเป็นความรู้ความสามารถและคุณลักษณะของผู้สอนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และสอดคล้องกับทศนา แหมมณี (2551) ที่เห็นว่าผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนที่หลากหลาย จะช่วยเสริมให้การสอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้มากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่นักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้ให้ระดับความสำคัญมากที่สุดรองเป็นอันดับที่สองที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 และเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการมีสื่ออุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่มีความทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอ กับจำนวนของผู้เรียนถือเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนในรายวิชาไวยากรณ์จีนมากที่สุด ผลการศึกษาได้ปรากฏเช่นนี้เพราะนักศึกษาเห็นว่า สื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในบริบทของการเรียนการสอนทุก ๆ รายวิชา และการที่ประยุกต์ใช้สื่อที่ทันสมัยมาช่วยในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน จะสามารถเรียนรู้เนื้อหาที่ยากได้อย่างเข้าใจมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวรลือ รุ่งบานจิต และวรทา รุ่งบานจิต (2564) ที่ได้ระบุว่า การใช้เกมเป็นสื่อการเรียนรู้สามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยเสริมพัฒนาการทางอารมณ์และการเข้าสังคมของผู้เรียนได้อีกด้วย และสอดคล้องกับรุ่งฤดี แผลงศร (2561) ที่ได้กล่าวว่า “สื่อการเรียนรู้จะเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ ความคิด ทักษะของผู้สอนไปยังผู้เรียน และส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกฝน ทักษะต่าง ๆ ในบทเรียนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น”

3. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน เป็นปัจจัยที่นักศึกษาศาขการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้ให้ระดับความสำคัญมากที่สุดต่อการเรียนในรายวิชาไวยากรณ์จีนที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์จีนของนักศึกษาศาขการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการที่เพื่อน ๆ ให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนไวยากรณ์อย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนในรายวิชาไวยากรณ์จีน ผลการศึกษาได้ปรากฏเช่นนี้เพราะนักศึกษารู้สึกสบายใจและกล้าที่จะซักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจมากกว่าที่จะถามผู้สอน และรู้สึว่าการที่เพื่อน ๆ ช่วยกันทบทวนเนื้อหา จะช่วยเสริมความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dörnyei (2001) ที่ได้ชี้ให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและเพื่อนร่วมชั้นสามารถเป็นปัจจัยกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนภาษาได้ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lantolf และ Thorne (2006) ที่ได้สนับสนุนแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของ Vygotsky (1978) ที่ว่าการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษา โดยการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นที่มีทักษะภาษาดีกว่าจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาของผู้เรียนที่มีทักษะน้อยกว่าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กุสุมา เลาะเด. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 12(2), 61-74.
- ทิตนา แวมมณี. (2551). **14** *วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ, ณฐกร ดวงพระเกษ และจิตติรัตน์ คล่องดี. (2564). สมรรถนะของครู 4 ด้านที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 22(1), 180-195.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2561). *ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรลธิ์ รุ่งบานจิต และวรทา รุ่งบานจิต. (2564). การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ ตำบลสะเตง อำเภอมือง จังหวัดยะลา. ใน *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติ การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 5*, 28 พฤษภาคม 2564 (น. 106-116). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). *การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (IOC)*. [ออนไลน์] สืบค้นจาก: <https://www.mcu.ac.th/article/detail/14329>. (2567, 25 กันยายน).
- อัจฉราพร แฉมวัน, ภาณุพงศ์ บุญรมย์ และพงษ์ธร สิงห์พันธ์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 3. *วารสารบริหารการศึกษาบวบัณฑิต*, 20(1), 1-10.
- Best, W. (1981). *Research in Education* (3rded). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, Inc.

- Dörnyei, Z. (2001). *Motivational Strategies in the Language Classroom*. Cambridge Cambridge University Press.
- Lantolf, J. P., & Thorne, S. L. (2006). *Sociocultural Theory and the Genesis of Second Language Development*. Oxford University Press.
- Lee, C.F., John, C.L., and Alice C.L. (2000). *Statistics for Business and Financial Economics 1*. Singapore: World Scientific
- Nunnally, J.C. (1978). *Psychometric theory* (2nded.). New York: McGraw-Hill.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Massachusetts: Harvard University Press.